

Što kaže Katekizam Katoličke Crkve o krepostima koje su u suprotnosti smrtnim grijesima?

Što se podrazumijeva pod „krepošću“?

Krepost je unutarnji stav, pozitivna navika, strast stavljena u službu dobra. „Budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski“ (Mt 5,48). To znači da se moramo mijenjati na putu k Bogu. Svojim ljudskim snagama to možemo samo u začetku. Bog svojom milošću pomaže *ljudske kreposti* i još preko toga nam daruje takozvane *božanske kreposti*, pomoću kojih sigurno stižemo u svjetlo Božje blizine.

Zašto moramo „raditi“ na sebi?

Na sebi moramo raditi kako bismo slobodno, radosno i lako činili dobro. U tomu nam, u prvome redu, pomaže čvrsta vjera u Boga, ali i to da živimo *kreposno*, to jest: da s Božjom pomoću u sebi izgradimo čvrste stavove, da se ne predamo nikakvim neurednim strastima te da se snagom razuma i volje trajno sve jasnije usmjeravamo prema dobru. Najznačajnije kreposti su: *razboritost, pravednost, jakost, umjerenost*. Nazivamo ih „stožernim (kardinalnim) krepostima“.

Kako se postaje razborit?

Razboritim se postaje učeći razlikovati bitno od nebitnoga, usmjeravati se prema ispravnu cilju i birati najbolja sredstva da ga se postigne.

Krepost razboritosti upravlja svim ostalim krepostima. Razboritost je sposobnost da se prepozna ono što je ispravno. Tko želi živjeti dobar život, mora znati što je „dobro“ i prepoznati njegovu vrijednost. Poput trgovca u Evandjelju: „*Kad pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga*“ (Mt 13,46).

Kako se djeluje pravedno?

Pravedno se djeluje kada se vodi računa o tome da se Bogu i bližnjemu da ono što im pripada. Misao vodilja pravednosti glasi: „Svakomu svoje.“ Prema djetetu s posebnim potrebama treba drukčije postupati nego prema jako nadarenu djetetu, da bi oba postigla svoje pravo. Pravednost se brine za jednakost i ide za tim da ljudi dobiju ono što im pripada. I prema Bogu moramo postupati pravedno i dati mu ono što je njegovo: svoju ljubav i čašćenje.

Što znači biti jak?

Tko je jak, trajno se zauzima za jednom spoznato dobro, čak i ako u krajnjoj situaciji za to mora žrtvovati vlastiti život.

Zašto je umjerenost krepost?

Umjerenost je krepost zato jer neumjerenost ponašanje na svim područjima pokazuje razarajuću moć. Tko je neumjeren, dopušta da njime gospodare nagoni, svojom požudom vrijeđa druge i šteti samome sebi.

YOUCAT, Katekizam za mlade, br. 299-304.

SPUŽVA BOB i 7 SMRTNIH GRIJEHA

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Kateheza o sedam smrtnih grijeha

Izuzetno je važno kakvi su ljudi koji ulaze u vaš dom, kakvog su ponašanja i kakvoga karaktera. Slušajući njihove razgovore i gledajući njihova ponašanja djeca nesvjesno padaju pod njihov utjecaj. Danas najveći broj „posjetitelja“ ulazi u naše domove preko ekrana naših televizora(...)

Nije nam svejedno što djeca gledaju, jesu li ti primjeri na koje će se ugledati, ili primjeri kakvi ne bismo smjeli biti. Televizor bi bio od pomoći kada bi u naše domove ušli mnogi plemeniti, obrazovani, učeni, vrijedni i čestiti ljudi. Isto tako i oni koji svojim vještinama, glazbom, igrom, pjesmom, umjetnošću, mogu unijeti u naše domove mnogo razonode, korisne zabave, utjecaj lijepog ponašanja, poticaj na stvaralaštvo, na lijepu pjesmu i igru, na umjetnost i umjetničko stvaralaštvo. Na žalost, izgleda da je kod nas veći broj negativnih primjera, koji ulaze putem televizora u naše domove(...)

Takvi „gosti“ trenutno zabavljaju našu djecu. Čak i mnogim roditeljima se čini da im je televizor pomogao da se djeca okupe i umire u kući. No daleko su od saznanja koliko takvi žalosni primjeri utječu nesretno i štetno na dječje duše.

Episkop žički, Stefan Boca, 1980. godine

Svaki lik iz crtića "Spužva Bob" predstavlja jedan smrtni grijeh

1. Prvo ime je OHOLOST, koja se suprotstavlja vrlini vjere, i daje štovanje bogu ljudskog razuma i oholosti, tehnike i napretka.

2. Drugo ime je BLUDNOST, koja se suprotstavlja kreposti nade, i daje štovanje bogu seksualnosti i bluda.

3. Treće ime je ŠKRTOST, koja se suprotstavlja kreposti milosrđa, i posvuda širi štovanje boga novca.

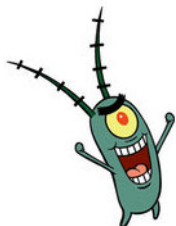
4. Četvrto ime je SRDŽBA, koja se suprotstavlja kreposti razboritosti, i daje kult bogu nesloge i razdora.

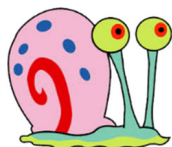
5. Peto ime je LIJENOST, koja se suprotstavlja kreposti jakosti i širi kult idola straha, javnog mnijenja i iskorištavanja.

6. Šesto ime je ZAVIST, koja se suprotstavlja kreposti pravednosti, i daje kult božanstvu nasilja i rata.

7. Sedmo ime je PROŽDRLJIVOST, koja se suprotstavlja vrlini umjerenosti, i daje kult toliko uzvisivanom božanstvu hedonizma, materijalizma i užitka.

Onaj koji postane žrtvom sedam glavnih grijeha oduzima Bogu ono čašćenje koje dolikuje samo njemu i daje ga lažnim božanstvima koja su personifikacija svih ovih poroka. I u tome se sastoji najveće i najstrašnije huljenje.

Blažena Djevica Marija don Gobbiu, „Marijinim predragim sinovima“, str. 457.

Što kaže Katekizam Katoličke Crkve o grijehu i o ljudskoj savjesti?

Što je uopće grijeh?

Grijeh je riječ, djelo ili propust kojim čovjek svjesno i voljno krši pravi red stvari, uređen po Božjoj ljubavi. Griješiti znači više nego prekršiti neko, od ljudi dogovoreno, pravilo. Grijeh je svjesno i slobodno okretanje protiv Božje ljubavi i zanemarivanje te ljubavi. (YOUCAT, 315.)

Kako se mogu razlikovati teški (smrtni) grijesi od manje teških (lakih) grijeha?

Teški grijeh razara božansku moć (krepost) ljubavi u ljudskom srcu, bez koje ne može biti vječnoga blaženstva. Zato je i nazvan smrtnim grijehom. Teški grijeh prekida vezu s Bogom dok laki grijeh tu vezu samo opterećuje. (YOUCAT, 316.)

Kako se možemo osloboditi od teškoga grijeha i ponovno povezati s Bogom?

Da bi se izliječio lom između sebe i Boga, koji je nastao zbog počinjena teškoga grijeha, katolik se mora pomiriti s Bogom u ispovijedi. (YOUCAT, 317.)

Što je to odgoj savjesti?

Odgoj savjesti je zadatak cijelog života. On od prvih godina uvodi dijete u spoznaju i vršenje nutarnjeg zakona što ga prepoznaje moralnom savješću. Razborit odgoj uči kreposti: predusreće ili liječi od straha, sebičnosti i oholosti, od krivog osjećaja krivnje i od pokreta samodopadnosti koji se rađaju iz slabosti i ljudskih pogrešaka. (KKC, 1784.) Dobro odgojena savjest ispravna je i istinita. (...) Odgoj je savjesti nenadoknadiv za ljude izložene negativnim utjecajima i napastovane grijehom. (...) (KKC 1783.)

Što više prevladava ispravna savjest, to se više osobe i društvene skupine udaljuju od slijepe samovolje i nastoje se prilagoditi objektivnim normama moralnosti. (Gaudium et spes 16.)

Što pomaže u odgoju savjesti?

U odgoju savjesti Božja je riječ svijetlo našem putu; treba je vjerom i molitvom usvajati i provoditi u život. Moramo ispitivati svoju savjest promatrajući križ Gospodinov. (KKC 1785.)

